

ประสบการณ์ในสมาธิครั้งแรก

หลังจากคุณยายแก้ไขปัญหาคณะนั่งสมาธิให้อาตมา จน
พันเจื่อมมือของอาจารย์วิชามารมาได้แล้ว อาตมายังต้อง
ผจญกับผีไก่ ผีหมู ผีวัว อีกเป็นฝูงๆ เพราะสมัยเป็นเด็กอยู่
บ้านพ่อแม่ พอถึงตรุษจีนที่ไร ก็ได้รับมอบหน้าที่ให้เป็นมือ
มัดเชือดคอไก่อยู่เป็นประจำ ครั้นมาเรียนมหาวิทยาลัยใน
แผนกสัตวบาล ก็ต้องมารับหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการฆ่าสัตว์ส่ง
อ.ส.ร. (องค์การอาหารสำเร็จรูป) เข้าให้อีก สังเกตว่าบาง
ลงมือฆ่าเองบ้าง ทั้งหมดทั้งไก่ทั้งวัว ที่ตายเพราะฝีมืออาตมา
นั้นไม่ใช่บ่อยเลย เป็นหนี้ชีวิตที่ต้องชดใช้ไปอีกนานแสนนาน

เพราะฉะนั้น พอนั่งสมาธิใจกำลังนิ่งๆ อยู่ดีๆ ภาพไก่ที่
อาตมาเคยฆ่าก็มาปรากฏให้เห็นในสมาธิ มาเดินพรวดๆ อยู่
บนตัก ภาพหมูเป็นฝูงมาเดินเหยยอยู่ตรงหน้า พอหมูกับไก่
หายไป วัวก็วิ่งคึกๆ เข้ามาหาเป็นฝูง ตกใจลืมหูลืมตาขึ้น ใจเต้น
ไม่เป็นสำเลย

บางครั้งเพื่อนๆ ก็เล่าให้ฟังว่า ดึกๆ นอนอยู่ดีๆ อาตมา
ละเมอแผลอร้องเสียงหลงจนเพื่อนๆ ตกใจ เป็นอยู่อย่างนี้
หลายเดือน คุณไชยบูลย์ต้องคอยเป็นพี่เลี้ยงให้อย่างใกล้ชิด
และหมั่นเตือนหมั่นสอนว่า เห็นอะไรก็ไม่ต้องกลัว ให้นึกป็น
เป็นองค์พระตั้งไว้กลางห้องให้หมด อาตมาก็ทำตาม และหา
โอกาสทำทานให้ชีวิตสัตว์ด้วยการปล่อยสัตว์ปล่อยปลาอยู่
เสมอ ปัญหาดังกล่าวจึงค่อยๆ ทุเลาเบาบางลงแต่สมาธิก็ยังไม่
ก้าวหน้า กำหนดนิมิตไม่ได้ตามที่คุณยายสอนอยู่นาน